

Szilasi Katalin

Barna borongó

Esetlen, lompos a délután,
szél kurkássza a vedlett fákat.
Egykedvűek a görbedt ágak,
s a Parászta csak bambul bután.

Fönt végtelen fecske-drót feszül,
sóhajnyi csönd, aztán hussanás.
Megkésett virágok fanyarkás
illata a parton szétterül.

Jó most ez a barna borongó,
hiszen az ősz kegyeltje vagyok.
Borúmban a derű is ragyog,
s boromban a szőlő is szóló.